

om. Det er imidlertid ligesaa bekendt, at Domstolene ikke have kunnet skjælnemmellem, hvad der er Trawl, og hvad der er Dribbaad, og at Dommene ere falskne ud paa forskjellige Maader, uagtet der var Tale om ganske ensartede Redskaber, ja, at det endogaa er kommet dertil, at vi have Højesteretsdomme, hvoraf den ene har dømt en Mand for at have brugt det samme Exemplar af et Redskab, som den anden har friskjendt for at have brugt. Det kunde jo da vel være nødvendigt i Løven nu at beskrive, hvad Trawl er, og ikke indskrænke sig til en saadan Bemærkning som den, der staar i Motiverne, at det behøves ikke at defineres, thi det vide vi Alle sammen hvad er. Nei, Domstolene have ikke vidst det. Det kan ikke være saa vanskeligt at beskrive et saadant Redskab, saa at der ikke kan tages fejl deraf. Beskrivelsen kan jo endogaa til yderligere Oplysning ledsages af en med Lovforslagets Text følgende Tegning. Hvad nu Fiskeriet med Trawl angaar, formaar jeg ikke at se, hvorfor det skal være forbudt langs Sjællands Bestkyst. I det Mindste vide vi jo, at langs Sjællands Bestkyst seiler hvert Aar en stor Fiskeriflaade, der væsentlig fisker med Trawl og kommer Landet saa nær, at det vistnok mange Gange, uagtet det Opnyn der er, kan være tvivlsomt, om den ikke kommer ind paa dansk Søterritorium. Men hvad skal en Strimmel Søterritorium langs Sjællands Bestkyst sige lige overfor Fiskebestanden i Nordsjøen; selv vore egne Vinestikere maa, som bekendt, som oftest gaa meget langt ud paa den anden Side af Trawlfiskerne for at sætte deres Viner. Jeg veed ikke, hvorfor man skal forbeholde de Fremmede lige ved dansk Søterritorium paa Sjællands Bestkyst at fiske med Trawl og forbyde vore egne Fiskere at gjøre det Samme, naar de komme ind paa dansk Søterritorium. Jeg tror, det maa erkjendes, at en saadan Begrænsning paa Sjællands Bestkyst ikke kan være af allermindste Nytte. Men derimod er den naturligtvis af stor Stæde, fordi den forhindrer Fiskeriet. Til Slutning skal jeg kun sige, at det jo ikke kan miskjendes, at dette Lovforslag er en Efterdønning af en tidligere Bevægelse mellem Fiskerne, der fandt Sted for maaste nu omtrent henved en Snes Aar siden, dengang da Baadene kom op, da de stedlige Fiskere, naar Fiskere fra andre Steder kom for at fiske i deres Farvande, bleve hange for, at Baadene skulde gjøre Stæde paa deres Fiskeri og udtømme det. Men vi vide jo nu og have set af de Andragender, som ere indkomne til Rigsdagen og ligeledes til Regjeringen, at de samme Fiskere for største Delen, som den Gang vare saa ivrige for at forbyde

Baadene, og som den Gang ikke vidste, med hvor stærke Farver de skulde skildre de farlige Følger, som Fiskeriet dermed vilde have, siden ganske ere vendte om og have forandret deres Meninger og ere komne med Andragender her til Rigsdagen og sige: „Nei, hvad vi dengang mente, har nu Erfaringen vist os er fuldstændig urigtigt, og gjør man nu Indskrænkninger i Baadfiskeriet, tager man Brødet ud af Munden paa os.“ Den Betænkning, som blev afgiven under 20de Mai 1882 af det af Folkethinget nedsatte Udvalg, af hvilket jeg, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) rigtig bemærkede, ikke havde den Ære at være Medlem, og jeg synes dog, det var lidt ubilligt, at han saa endogaa vilde paalægge mig Ansvar for Noget af det, der stod i den Betænkning — den Betænkning sætter jeg særlig Pris paa. Jeg sætter særlig Pris paa den, fordi Udvalget efter min Mening lige i Begyndelsen af Betænkningen indtog et Standpunkt, som vistnok fuldkommen maa billiges og erkjendes for at være rigtigt. Udvalget siger nemlig lige i Begyndelsen af Betænkningen, at naar man skal besætte sig med dette Lovarbejde, mærker man snart, at man ikke har noget solidt Grundlag at bygge paa. Udvalget brugte et Udtryk, hentet fra Søvejenet, at man ikke kunde finde sit Bestik. Det er vist nok — og det maa erkjendes — at den sikkre Veie til at finde Sandheden er, at man ikke tror at vide Noget, som man ikke veed, men at man erkjender ikke at vide det, som man ikke veed. Om nu Tiden er skreden frem saaledes, at Oplysninger ere tilveiebragte paa dette Omraade saa fyldige, som man kunde ønske for at sige, at man nu har et solidt Grundlag at bygge paa med Hensyn til denne Sag, betvivler jeg meget. Det veed jeg ikke engang, at Nogen har paastaet, og den ærede Minister har heller ikke paastaet det i Motiverne til Forslaget, tværtimod, der stiller han sig temmelig reserveret i saa Henseende, ligesaa lidt som han har villet paastaa, at de Oplysninger, der ere medgivne Lovforslaget, og som væsentlig kun omfatte Statistiken for to Aar, i nogen Henseende kunne betragtes som afgørende. Jeg skal villig erkjende, at der er forskjellige Omraader, som man kan lovgive her paa med Hensyn til Fiskeriet, men jeg tror, at saa længe man ikke har sikrere Oplysninger, end man her har, om det store Spørgsmaal, hvorvidt man kan influere paa Fiskebestanden i Havet ved menneskelige Foranstaltninger eller ikke, maa man være meget varsom med at gaa frem paa en saadan Maade, at man paalægger Fiskerne